

ព័ត៌មានខ្លីៗសម្រាប់កម្មករដែលប្រឈមមុខទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយនៃការហៀរប្រេង

ការគ្រប់គ្រង និងបង្ការក្តីកង្វល់សម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្រង និងកម្មករ

ការជួបប្រទះទៅនឹងការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយនៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ (Gulf Coast) និងការខំប្រឹងស្តារឡើងវិញគឺជាកង្វល់មួយ ដែលមិនអាចជៀសវាងបាន។ ក្នុងខណៈពេលដែលធ្វើការបោសសំអាតការហៀរប្រេង និងធ្វើអោយប្រសើរឡើងវិញនូវសត្វពាហនៈដែលខូចខាត នោះវាក៏ជាការខិតខំអស់ពីសមត្ថភាព និងជាដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន វាក៏អាចជះឥទ្ធិពលទៅដល់អ្នកប្រឈមមុខក្នុងន័យអន្តរាយ។ រយៈពេលយូរ ភាពទូលំទូលាយនៃតម្រូវការ និងការទាមទារ តួនាទីមហិច្ឆតា និងការប៉ះពាល់ដល់សហគមន៍អាចជះឥទ្ធិពលមិនល្អ សូម្បីតែអ្នកដែលធ្លាប់មានវិជ្ជាជីវៈក៏ដោយ។ ជារៀងៗ បទពិសោធន៍នៃក្តីកង្វល់តាមរយៈអ្នកប្រឈមមុខត្រូវបានលើកឡើង និងជាការគិតទុកជាក្រោយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជាមួយនឹងការខំប្រឹងប្រែងបន្តិចបន្តួច ជំហាននៃការងារត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីបង្រួមការជះឥទ្ធិពលនៃភាពខ្វល់ខ្វាយនេះអោយនៅតិចបំផុត។

ការងារប្រឈមទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយនៅតាមឆ្នេរសមុទ្រគឺជាការខិតខំអស់ពីសមត្ថភាពទាំងកំលាំងកាយ និងកំលាំងចិត្ត និងអាចនាំទៅដល់ការខ្វាយខ្វល់គួរអោយកត់សំគាល់ថែមទៀតផង។ ការងារគ្រប់គ្រង និងបង្ការភាពកង្វល់គួរតែត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងប្រភេទបរិបទពីរ៖ ជាប្រភេទអង្គការ និងប្រភេទបុគ្គល។ យុទ្ធសាស្ត្រនៃការងារគ្រប់គ្រង និងបង្ការភាពកង្វល់អន្តរាយទាំងអង្គការ និងកម្មករគិតទុកជាមុនពីកង្វល់ និងទំហំនៃការប្រឈម ជាដាច់ខាតមានប្រតិកម្មធម្មតាទៅនឹងវិបត្តិពេលវេលាកើតឡើង។ យុទ្ធសាស្ត្រនៃការផ្តល់ជាយោបល់សម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការបង្ការភាពខ្វាយខ្វល់ជាលក្ខណៈរួម និងលក្ខណៈបុគ្គលត្រូវបានអធិប្បាយដូចខាងក្រោម។

- ការផ្គត់ផ្គង់ចាំបាច់ (ឧទាហរណ៍ របាំងការពារទឹកជីក ក្រដាស ទម្រង់ ប៊ិច សម្ភារៈអប់រំ)
 - ឧបករណ៍ប្រើក្នុងការទំនាក់ទំនង (ឧទាហរណ៍ លេខទូរស័ព្ទ វីឡូទាក់ទង)
២. កំណត់នូវគោលបំណង និងគោលដៅអោយច្បាស់លាស់ (ធានាអោយបាននូវសុវត្ថភាពកម្មករ)
៣. កំណត់ពីគោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការងារចុះអន្តរាគមន៍អោយច្បាស់លាស់ ហើយសមស្របទៅនឹងការងារឆ្លើយតបទៅនឹងការហៀរប្រេង (បង្រៀនកម្មករឡើងវិញ)
៤. កំណត់ទូនាទីតាមរយៈមុខងារ

និន្នាការខាងអង្គការ សំរាប់ការគ្រប់គ្រង និងបង្ការភាពខ្វាយខ្វល់

១. ផ្តល់នូវរចនាសម្ព័ន្ធក្នុងការគ្រប់គ្រង និងទំនាក់ទំនង។
កត្តាទាំងនោះរួមមានដូចខាងក្រោម៖
 - ចង្វាក់នៃការបង្គាប់បញ្ជាមានភាពច្បាស់លាស់ និងរាយការណ៍ពីទំនាក់ទំនង
 - អ្នកគ្រប់គ្រងមានពេលវេលា និងអាចទំនាក់ទំនងបាន
 - ណែនាំពីគ្រោះមហន្តរាយសម្រាប់កម្មករ
 - ផ្លាស់ប្តូរការធ្វើការមិនអោយលើសពី 12 ម៉ោង និងសម្រាក 12 ម៉ោង
 - ពន្យល់ប្រាប់ដោយសង្ខេបនៅពេលចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរវេន ពេលកម្មករចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការ។ ការផ្លាស់ប្តូរត្រូវតែចំពេលគ្នា ដូច្នេះកម្មករដែលប្រឈមមុខនឹងការហៀរប្រេងកំពប់ចេញមកក្រៅ អាចពន្យល់ដោយសង្ខេបដល់កម្មករដែលចូលមក

៥. ដឹកនាំ និងបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកដោយមានការពណ៌នាតួនាទីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរសម្រាប់ដាក់អនុវត្តជាការងារឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយនៃការហៀរប្រេងនីមួយៗ។ នៅពេលការដាក់កំណត់ស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការនៃអង្គការ ឬភ្នាក់ងារ ផ្សេងទៀត (ឧទាហរណ៍ អ្នកទទួលមេត្តាករណីគ្រោះមហន្តរាយនៃការហៀរប្រេង ផ្ទាំងសមុទ្រ កាកបាទក្រហម ភ្នាក់ងារសុខភាពឥរិយាបថ) ពេលប្រាប់កម្មករពីតួនាទីរបស់ភ្នាក់ងារនីមួយៗ ទាក់ទងមនុស្ស និងក្តីសង្ឃឹម។
៦. ជំនួយក្រុមអប់រំ
៧. បង្កើតប្រព័ន្ធមិត្តភក្តិពិតស្និទ្ធដើម្បីគាំទ្រ និងគ្រប់គ្រងប្រតិកម្មនៃភាពខ្វាយខ្វល់។ ជំរុញអោយមានបរិយាកាសវិជ្ជាមួយដើម្បីគាំទ្រ និងសេចក្តីត្រាប្រណីជាមួយនឹងការកោតសរសើរជាញឹកញាប់។

៨. ធ្វើផែនការនៃការគ្រប់គ្រងក្តីកង្វល់។ ឧទាហរណ៍ អនុវត្តដូចខាងក្រោម:

- ប៉ាន់ស្មានពីមុខងារកម្មករអោយបានទៀងទាត់
- ឆ្លាស់គ្នារវាងកម្មករ ដែលមានការងារដែលបណ្តាលអោយមានភាពកង្វល់ ទាប-កណ្តាល-និងខ្ពស់
- លើកទឹកចិត្តអោយសម្រាក និងមានពេលវេលាចាកចេញការងារប្រឈមទៅនឹងការហៀរចេញ
- អប់រំពីសញ្ញា និងរោគសញ្ញានៃក្តីកង្វល់របស់កម្មករ រួមមានការប្រើថ្នាំញៀន គ្រឿងស្រវឹងធ្វើជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការដោះស្រាយ
- ផ្តល់អោយជាលក្ខណៈបុគ្គល និងសម្ភាសន៍ជាក្រុម
- អភិវឌ្ឍន៍ផែនការចាកចេញសំរាប់អោយកម្មករចេញពីកន្លែងប្រតិបត្តិការ ដូចជាការសម្ភាសន៍ ព័ត៌មាននៃការចូលឡើងវិញ ឱកាសក្នុងការរិះគន់ ការទទួលស្គាល់ជាក់លាក់ពីសេវាកម្ម

និន្នាការជាលក្ខណៈបុគ្គលក្នុងការគ្រប់គ្រង និងបង្ការក្តីកង្វល់

១. គ្រប់គ្រងការងារដែលដាក់អោយ

- កំណត់កម្រិតអទិភាពសម្រាប់ការងារប្រឈមទៅនឹងការហៀរចេញ ជាមួយនឹងផែនការការងារជាក់ស្តែងមួយ
- កុំធ្វើអោយបាក់ទឹកចិត្ត ប្រសិនបើគោលដៅនៃការឆ្លើយតបនឹងការបោសសំអាតមិនអាចសម្រេចបានភ្លាមៗ

២. តុល្យភាពក្នុងរបៀបរស់នៅ

- ធ្វើលំហាត់ប្រាណ និងកំដៅសាច់ដុំបើអាចទៅរួច
- ទទួលបានគ្រប់ជីវជាតិ ជៀសវាងអាហារដែលគ្មានប្រយោជន៍ ជាតិកាហ្វេអ៊ីន ជាតិអាត្មូល បារី
- ទទួលបានដំណេក និងសម្រាកអោយបានគ្រប់គ្រាន់ ជាពិសេសហាមធ្វើកិច្ចការក្នុងរយៈពេលយូរ
- រក្សាការទាក់ទង និងផ្សារភ្ជាប់គ្នាជាមួយនឹងការគាំទ្រសង្គមមូលដ្ឋាន

៣. អនុវត្តបច្ចេកទេសកាត់បន្ថយក្តីកង្វល់

- កាត់បន្ថយភាពតានតឹងក្នុងខ្លួនតាមរយៈសកម្មភាពដូចជា ការដេកដង្ហើមវែងៗ អង្គុយការវេនា ការដើរដើម្បីដាស់ភាពស្តីករបស់ខ្លួនរក្សាល
- យកពេលវេលាធ្វើលំហាត់ប្រាណ ការអាន ស្តាប់ចម្រៀង ដដែលៗជាមួយគ្រួសារ
- និយាយអំពីអារម្មណ៍ និងប្រតិកម្មជាមួយអ្នករួមការងារ ក្នុងអំឡុងពេលសមស្រប

៤. ការដាស់សម្បជញ្ញៈដោយខ្លួនឯង

- សិក្សាដើម្បីស្វែងយល់ និងយកចិត្តទុកដាក់ពីសញ្ញាប្រកាសអាសន្ននៃប្រតិកម្មក្តីកង្វល់អោយបានឆាប់
- ទទួលស្គាល់ថាអ្នកអាចត្រូវការជំនួយដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណពីបញ្ហាប្រតិកម្មក្តីកង្វល់
- ស្វែងយល់ពីភាពខុសគ្នារវាងទំនាក់ទំនងនៃការជួយជាលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ និងមិត្តភាព
- ពិនិត្យមើលការវិនិច្ឆ័យផ្ទាល់ខ្លួន និងវប្បធម៌
- យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះ ស្នាមរបួស ឬការហត់ហេរអស់កំលាំងអាចវិវឌ្ឍន៍ទៅមុខ
- ទទួលស្គាល់ប្រសិទ្ធភាពនៅពេលឆ្លើយតបផ្ទាល់ខ្លួនទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយនេះ ឬបាត់បង់ការរូបរម

ប្រតិកម្មធម្មតាចំពោះព្រឹត្តិការណ៍រក្រក់មួយ

- អ្នករាល់គ្នាដែលប្រឈមទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយនៅតាមឆ្នេរឈូងសមុទ្រទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត បានទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារគ្រោះមហន្តរាយ
- ព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង ទុក្ខកង្វល់ កំហឹងគឺជាប្រតិកម្មធម្មតាទៅនឹងព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស់សង្ឃឹមនេះ
- អ្នកហាក់ដូចជាព្យាយាមឆ្លងអោយផុតពីក្តីកង្វល់ និងការហត់នឿយជាមួយការសន្យា និងការប្តេជ្ញាចិត្ត
- អ្នកអាចបដិសេធតម្រូវការសម្រាក និងពេលវេលាស្តារឡើងវិញ

លេខទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍

ខ្សែទូរស័ព្ទជំនួយផ្នែកទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយការហៀររបៀង
ទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃសេវា: ១-៨០០-៩៨៥-៥៩៩០

ខ្សែទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍ជាតិសំរាប់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ
ទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃសេវា : ១-៨០០-៧៩៩-SAFE (៧២៣៣)
TTY: ១-៨០០-៧៨៧-៣២២៤

លេខទូរស័ព្ទបង្ការនូវអំពើអាក្រក់ជាតិ
លេខទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃ: ១-៨០០-២៧៣-TALK (៨២៥៥)
TTY: ១-៨០០-៧៩៩-៤TTY (៤៨៨៩)
គេហទំព័រ: <http://www.suicidepreventionlifeline.org>

អ្នកចង់លបង្ហាញពីកន្លែងព្យាបាល

លេខទូរស័ព្ទជំនួយពិគ្រោះពិការព្យាបាល SAMHSA
លេខទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃ: ១-៨០០-៦៦២-HELP (៤៣៥៧)
TTY: ១-៨០០-៤៨៧-៤TTY (៤៨៨៩)
គេហទំព័រ: <http://www.samhsa.gov/treatment/>

ព័ត៌មានពីការិយាល័យប្តូរមូលប្បទានប័ត្រ

បណ្តាញព័ត៌មានសុខភាព SAMHSA
លេខទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃ: ១-៨៧៧-៧២៦-៤៧២៧
TTY: ១-៨០០-៤៨៧-៤TTY (៤៨៨៩)
គេហទំព័រ: <http://www.samhsa.gov/shin>

ប្រភពព័ត៌មាននិងប្រយោជន៍

មជ្ឈមណ្ឌលជំនួយបច្ចេកទេសគ្រោះមហន្តរាយ SAMHSA (DTAC)
លេខទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃ: ១-៨០០-៣០៨-៣៥១៥
អ៊ីមែល: DTAC@samhsa.hhs.gov
គេហទំព័រ: <http://www.samhsa.gov/dtac>
សំរាប់ព័ត៌មានពិគ្រោះ ជាក់លាក់របស់រដ្ឋ សូមមេត្តាទាក់ទងមក
SAMHSA DTAC។

មជ្ឈមណ្ឌលបង្ការ និងគ្រប់គ្រងជំងឺ
វិទ្យាស្ថានជាតិនៃសុខភាពនិងសុវត្ថភាពអាជីព
ទូរស័ព្ទលេខ: ៤០៤-៦៣៩-៣៣១១
លេខទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃ: ១-៨០០-៣១១-៣៤៣៥
គេហទំព័រ: <http://www.cdc.gov/niosh/docs/2002-107/>

វិទ្យាស្ថានគ្រប់គ្រងពេលវេលាសន្តិសុខសហព័ន្ធ
គេហទំព័រ: <http://www.fema.gov/index.shtml>

បណ្តាញគ្រប់គ្រងកង្វល់ពីស្នាមរបួសកុមារជាតិ
គេហទំព័រ: <http://www.nctsn.org>

ទូរស័ព្ទកន្លែងធ្វើការ
លេខទូរស័ព្ទឥតគិតថ្លៃ: ១-៨០០-៩៦៧-៥៧៥២
គេហទំព័រ: <http://www.workplace.samhsa.gov/>

កំណត់ចំណាំ: ការរាប់បញ្ចូលនៃប្រភពព័ត៌មាននៅក្នុងក្រដាសព័ត៌មាន
មិនបញ្ជាក់ពីបដិលេខដោយមជ្ឈមណ្ឌលសេវាកម្មសុខភាពខាងផ្លូវចិត្ត
ការគ្រប់គ្រងសេវាកម្មសុខភាពផ្លូវចិត្ត ការប្រើប្រាស់គ្រឿងស្រវឹង
ឬនាយកដ្ឋានសុខភាព និងសេវាកម្មធនធានមនុស្ស នៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

សញ្ញាដែលអ្នកអាចត្រូវការជំនួយក្នុងការគ្រប់គ្រងក្តីកង្វល់

- រង្វេងស្មារតី ឬប្រែប្រួលច្របល់ និងពិបាកគិតក្នុងការទំនាក់ទំនង
- លំបាកក្នុងការចងចាំពីការណែនាំ
- លំបាកក្នុងការរក្សាលំនឹង
- ងាយនឹងខកចិត្ត និងកើនឡើងនូវការឈ្លោះប្រកែកដែលមិនមានលក្ខខណៈសំគាល់ណាមួយ
- អសមត្ថភាពក្នុងការចូលរួមដោះស្រាយបញ្ហា សម្រេចចិត្តចិត្ត
- ប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ដែលមិនចាំបាច់
- ដំណើរញៀរ ឈឺក្បាល ចង់ក្អក
- រងភ្នែក និងខ្សោយសោតវិញ្ញាណ
- ពោតសញ្ញាគ្រុនរងារ ផ្តាសាយ
- កាត់បន្ថយការយកចិត្តទុកដាក់ និងមានការពិបាកក្នុងការប្រមូលអារម្មណ៍
- ការបាត់បង់វត្ថុវិស័យ
- មិនអាចសម្រាកបាន ពេលគ្មានការកិច្ច
- ការបដិសេធមិនធ្វើតាមការបញ្ជា ឬចាកចេញពីការងារ
- បង្កើនការប្រើថ្នាំញៀន ឬគ្រឿងស្រវឹង
- ភាពមិនសមរម្យខុសធម្មតា

វិធីសម្រាប់ជួយគ្រប់គ្រងក្តីកង្វល់របស់អ្នក

- កាត់បន្ថយម៉ោងធ្វើការអោយនៅតិចជាង ១២ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ
- ឆ្លាស់ការងារពីកង្វល់ច្រើនទៅតិច
- ឆ្លាស់ការងារពីលក្ខណៈរូបភាព ទៅជាកិច្ចការទម្លាប់ដូចដែលបានធ្វើរួចហើយ
- សូមប្រើកម្មវិធីជំនួយខាងការផ្តល់ជំនួយតាមរយៈភ្នាក់ងារ ឬអង្គការរបស់ពួកគេ
- ដឹកទឹកអោយបានច្រើន និងទទួលបានអាហារសំរន់ប្រកបដោយសុខភាព ដូចជាផ្លែឈើស្រស់ សំប៉ង និងអាហារថាមពលផ្សេងទៀត
- ឧស្សាហ៍សំរាកក្នុងរយៈពេលខ្លីៗ ដូចដែលធ្លាប់បានធ្វើ
- និយាយពីអារម្មណ៍របស់អ្នកពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់បរិស្ថានដែលអ្នកបានឃើញ និងអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់បានធ្វើ
- រក្សាការទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រួសារ និងមិត្តភក្តិរបស់អ្នក
- ចូលរួមនៅក្នុងពិធីវប្បកម្ម និងប្រើនិមិត្តសញ្ញាជាវិធីក្នុងការបង្ហាញពីអារម្មណ៍
- ចាប់ផ្តើមជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ដូច្នេះអ្នកអាចតាមដានពីកង្វល់រវាងគ្នាទៅវិញទៅមក

